

A la tres

Toni Cruanyes

tcruanys@avui.cat

La ràdio nacional de Catalunya

Bones i males notícies per a la ràdio en català. Segons dades de l'Estudi General de Mitjans fet públic ahir, RAC 1 ha augmentat la seva audiència un 22% en els últims cinc mesos. No és només una dada positiva que un projecte privat en català, i que fa bandera de la seva catalanitat, consolidi el seu creixement acumulat en els últims set anys. També ens hem de felicitar pel que això té de normalitat –si se'm permet dir-ho així–; com a tot arreu, hi ha transvasaments d'oients que poden triar cada programa segons la seva qualitat o els seus continguts. L'oferta en català s'amplia i es consolida, i això és positiu per a tots. Fa una dècada, Catalunya Ràdio ja era líder però les úniques apostes alternatives en català venien de l'àmbit públic (ràdios locals, Ràdio 4 i COMRàdio) o de petites franges d'algunes privades, com la SER o l'emissora de Luis del Olmo. Aleshores es deia que la normalització del català a les ones no arribaria fins que no hi

“No oblidem que, per construir el país, Catalunya Ràdio és necessària. No ens la vulguem carregar amb crítiques interessades”

hagués una emissora privada que s'expressés en català i tingués una visió nacional. Doncs, amb RAC 1, ja hem arribat al cap del carrer. Ja som normals. ¡Enhorabona a tots! El risc ara –i no és un escull menor– és que Catalunya Ràdio, que durant 25 anys ha sigut escola i llar de la radiofonia en català, pugui perdre el lideratge en un rànquing on Punto Radio, Onda Cero i, fins i tot, la COPE també consoliden posicions. Avui, el projecte de ràdio nacional, que implica excel·lència en els informatius, una xarxa ambiciosa de corresponsals i els millors analistes, només el pot oferir l'emissora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. ¡Benvinguda sigui la competència de la privada, i que serveixi per esperonar la programació de la pública! Però no oblidem que, per construir el país, Catalunya Ràdio és necessària. No ens la vulguem carregar des de fora amb crítiques interessades, i que no la desmantellin des de dintre els –pocs, però n'hi ha– que no se la creuen.

Comenta l'article a www.avui.cat/48862

EDITORIAL

Espanya no fa els deures lingüístics

El Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que és el màxim òrgan decisor d'aquesta organització, va fer públic ahir íntegrament un informe sobre la situació de les llengües distintes del castellà a l'Estat espanyol. El document, fruit d'un exhaustiu treball de camp, és un sever advertiment al govern de Madrid sobre els seus incompliments respecte a les llengües que el 2001 es va comprometre a protegir i promocionar en ratificar, amb 9 anys de retard, la *Carta europea de les llengües regionals i minoritàries*. L'informe es refereix al català, el basc i el gallec; però també a l'aragonès i el català de la Franja, a l'amazic que es parla a Melilla, a l'àrab de Ceuta, al gallec de Castella i Lleó i al portuguès, usat encara a la localitat d'Olivenza (Badajoz). Sobre l'aragonès i el català d'Aragó, el comitè exigeix que es prenguin mesures per adoptar un marc jurídic de protecció i promoció, i sobre les altres llengües minoritàries, que se'n precisi l'estatus i, si és el cas, que es protegeixin i es promocionin com el català, el basc i el gallec.

Pel que fa a l'ensenyament del català, l'informe és demolidor. No només avala el model d'immersió lingüística com a mètode pedagògic més encertat per assegurar el coneixement del català i les altres llengües cooficials, sinó que advoca per un model "d'immersió total" generalitzable a tots els territoris de l'Estat amb més d'un idioma. És a dir, que el Consell d'Europa recomana que el model d'immersió català s'apliqui també al País Valencià i a les Illes Balears, territoris on sosté que l'Estat espanyol està vulnerant els seus compromisos amb la carta de les llengües en promocionar un ensenyament *bilingüe*. Els autors de l'informe, realitzat entre el 10 i el 14 de setembre del 2007, es queixen que l'administració no els ha facilitat prou informació al País Valencià i les Illes.

El govern espanyol hauria de rectificar moltes de les seves polítiques sobre la pluralitat lingüística de l'Estat. I tots aquells que periòdicament i sistemàticament qüestionen per terra, mar i aire el model català d'immersió amb els arguments més tronats, acientífics i antipluralistes, com ara els autors del famós *Manifiesto*, haurien de dedicar-se a una altra cosa.

Les cares de les notícies

CONGRESSISTA PER CHICAGO
Jesse Jackson fill
Aparences en política

Nous detalls en l'escàndol de Rod Blagojevich, el governador d'Illinois que havia posat a la venda l'escó que Barack Obama deixava lliure a l'Estat en assumir la presidència del país. S'estava pensant que el substitut idoni era Jesse Jackson, fill del reverend i activista dels drets humans del mateix nom. I no: resulta que Jackson també era un dels possibles compradors.

PRES. HONORARI UNESCOCAT
Fèlix Martí
Unescocat, 25 anys

La UNESCO representa el lloc de trobada de les nacions del món en tot allò que es refereix a la ciència, la cultura i l'educació. La forma dels catalans de ser-hi presents ha passat durant 25 anys pel Centre UNESCO de Catalunya. Sense Fèlix Martí, primer, i, ara, Miquel Àngel Essomba, no hauria estat possible la pervivència d'aquest ambiciós projecte, tan necessari avui com fa 25 anys.

DIRECTOR D'EL MÓN A RAC 1
Jordi Basté
L'encert d'una fórmula jove i fresca

Jordi Basté i el seu programa matinal representen l'èxit d'una fórmula que també funciona en altres franges horàries: amb *Minoria absoluta* de Toni Soler, amb *Versió RAC 1* de Toni Clapés, amb *La nit* de Rafael de Ribot, amb *Tu diràs* de Joan Maria Pou... Un encert que es va consolidant any rere any des de ja fa vuit temporades. No es tracta només d'un resultat quantificable només en l'audiència, sinó també en un missatge que ha aconseguit fidelitzar un públic jove, urbà i gens acostumat als convencionalismes de la ràdio clàssica. L'enhorabona a tot l'equip humà comandat per Eugeni Sallent.

ACTRIU
Penélope Cruz
Mai tan lluny des de BCN

El film de Woody Allen *Vicky Cristina Barcelona*, produït per la catalana Mediapro, aspira a quatre Globus d'Or, guardons que són l'avantsala dels Oscars. Opten als premis les interpretacions de Javier Bardem, Penélope Cruz i Rebecca Hall i tot el film en la categoria de millor comèdia de l'any. Mai una producció catalana havia arribat tan lluny als Estats Units.

L'ha dita grossa

“Els nacionalistes caldria penjar-los d'algun lloc”

Manuel Fraga
SENADOR DEL PP